

Kapløbet efter Varer. Det blev gennemført hurtigt og efter Indstilling af mig paa Husmandsforeningernes Vegne. Senere kom ved Forhandling mellem Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Repræsentanter en Ændring af disse Bestemmelser til Overvejelse, og Landboforeningerne gik efter Indstilling fra Husmandsforeningens Repræsentanter med til en fuldstændig Rationering af Fodermængderne. Jeg takker dem, fordi de i det Øjeblik viste Villighed til at medvirke til en saadan Ordning, men Initiativet var hos de danske Husmandsforeninger.

Jeg vil dernæst pege paa den Forhandling, der gik forud for Vedtagelsen af den gældende Kornordning. Det har sin Interesse for den høje Rigsdag at se, at heller ikke der glemte Husmandsforeningernes Repræsentanter at gaa deres Ærinde, hvis Repræsentanter vi er. Vi vilde nødig gaa med til, idet vi var ganske klar over, at Forholdene var vanskeligere at komme igennem end nogen Sinde tidligere, at stille et Forslag om en Kornordning, der ikke havde rimelig Udsigt til at blive gennemført i den høje Rigsdag. Vi var villige til i saa stor Udstrækning som muligt at yde vor Medvirken til, at Landets Beholdninger blev tilstrækkelige til Befolkningens Ernæring; det betragtede vi som det fundamentale. Vi var fuldstændig klar over, at ved saa stærke Krav vilde det gaa voldsomt ud over Husmandsbruget, fordi Kornudskrivningen ramte det haardest. Vi prøvede da at stille Forslag om en vis Lempelse i Udskrivningsvilkårene for det mindre Landbrug derved, at man strammede Ligningen saa stærkt, som man kunde, og fik Beholdningerne saa store, at der kunde blive en vis Kornbeholdning til Anvendelse i det mindre Landbrug. Vi var klar over, at hvis man skulde holde det mindre Landbrug oppe, kunde man ikke gøre det bedre og mere virkningsfuldt end ved at gøre det muligt at holde Produktionen gaaende som tidligere, om end med nogen Indskrænkning. Dette mødte Gang paa Gang Betæneligheder fra Landboforeningernes Side. Jeg har aldrig saa tidt som netop under disse Forhandlinger hørt paastaet fra den Side, at Lighedsprincippet skulde gælde, og vi bøjede os derfor. Hvis der skal rettes nogen Bebrejdelse mod Husmandsforeningernes Ledere i dette Spørgsmaal, saa er det, at vi har vist for stor Eftergivenhed overfor de Krav, der er stillede af Landboforeningernes Repræsentanter. Vi gjorde det, fordi vi mente, at Sagen var saa alvorlig, at vi ikke skulde lægge den Sten i Vejen, men gøre vort til

at opnaa den størst mulige Enighed. Jeg indrømmer, at den nuværende Kornordning rammer det mindre Jordbrug i Danmark for haardt, og jeg vil tilføje, at en Kornordning til af samme Slags tror jeg ikke, det mindre Jordbrug kan være vel tjent med. Jeg forsikrer det ærede Medlem fra Sæby, at skal disse Tider vedblive, og vi paa ny skal træffe en Kornordning i Danmark, skal det ærede Medlem sammen med Landboforeningernes Repræsentanter nok faa Lov til at vise sin Kærlighed til det mindre Jordbrug, naar vi skal træffe Bestemmelse om, hvem der skal producere, og hvorledes man skal producere de nødvendige Næringsmidler til Landets Befolkning.

Der er et Forhold, som jeg ogsaa vil gøre opmærksom paa i denne Forbindelse, og det er Aarsagerne til, at Forholdene er saa daarlige, som de er i det mindre Jordbrug. Jeg vil understrege, at hver Gang der er truffet Forholdsregler til at skabe rimelige Produktionsvilkåar for Landbruget, har de Forslag, som Husmandsforeningernes Repræsentanter har fremsat, givet de bedste Produktionsforhold for det mindre Jordbrug, og jeg vil tilføje, at det havde kun lidet nyttet, at Kravet om, at Flæskepriserne i Danmark skulde være overensstemmende med de engelske Priser, var blevet gennemført i den Tid, hvor det saa sortest ud for Husmandsbruget i Danmark. Der er sikkert ingen Landmand i Danmark, der ikke har billiget, at den Handelspolitik, som har været ført for vore Varers Vedkommende, er blevet gennemført, nemlig den ligelige eller den forholdsmæssige Fordeling mellem begge vore Aftagere; det har alle erkendt som nødvendigt, og hele Landbruget har derved ydet sin Medvirken til vort Lands gunstige Stilling. Men jeg vil understrege ogsaa dette, at vi har været nødt til det for vor egen Skyld og ikke mindst for det mindre Landbrugs Skyld. Thi det, at Tilførslerne til Danmark vedvarende kunde foregaa, var en Livsbetingelse for, at det mindre Jordbrug kunde vedblive at producere og holde sin Bedrift oppe. Derfor har vi fra det mindre Landbrugs Side paa det stærkeste støttet alle Bestræbelser, der gik i den nævnte Retning, og derfor maa vi huske paa, at saa maa Konsekvensen af vor Stilling ogsaa tages, idet Risikoen ved Eksporten maa tages med i Betragtning; og i den Tid, jeg nævned, var Risikoen stor, fordi Forbindelsen paa mange Maader var vanskelig og dyr. Og vi saa, at i det paagældende Tidsrum, i